

Šampionska ekipa Kum Jokić

Kameron MVP

Zvanje MVP turnira je glasovima delegata i sudija poneo Kameron Mekinon, koji je igrao za pobedničku ekipu "Kum Jokić". On je nagrađen s prikladnim trofejom i poklon vačerom prijatelja turnira iz Hotela Hilton.

po šesti put.

- Pre svega još jednom veliko hvala Crkvenoj opštini Sv. Sava, zatim vrednim i neumornim momcima iz KK Šmekeri i KK Beograd, kao i osoblju za barom i u kuhinji, koji su kao i uvek kvalitetno i profesionalno obavili svoj posao. Hvala svim sponzorima koji su nam i ove godine pružili ogromnu podršku, pre svih Ausbia Electrical,

MVP Kameron Mekinon

Dado Homes, Delta Crash Repairs, Restoran Balkan Ekspres, Mini Mart Supermarket i

Marko Mišković, pobednik takmičenja Trojka iz bloka

mnogi drugi. Naravno, hvala i svim učesnicima koji su dali sve od sebe da takmičenje učine neizvesnim do same završnice - poručio je Žarko Pilipović Paspalj, uz želju da se basketaši i ljubitelji ovog sporta i dobrog druženja okupe u Vudvili Pariku u daleko većem broju iduće godine. E.V.

"Haubica" Mišković

Na turniru u Adelajdu je i ove godine održano takmičenje u šutiranju trojki, pod nazivom Trojka iz bloka. Najbolji trojkaš je bio Marko Mišković iz ekipе Crne Mambe.

Kao nagradu je pored trofeja dobio i poklon sponzora Mini Mart Supermarketa.

Drugo mesto u šutiranju trojki podelila su čak petorica takmičara: Sasa Adžaić, Teo Maslo, Stefan Đurđević, Žarko Pilipović i Damjan Borovina.

PO JUTRU SE DAN POZNAJE (1. DEO)**Događaje sami određujemo**

Čuli ste mnogo puta ono naše: "Mora da je ustao na levu nogu", kada je neko loše volje. Tu se simbolički misli da nekome dan nije počeo kako treba.

To kako nam počinje dan je od izuzetnog značaja, jer se slične stvari, ljudi, okolnosti i događaji naprosto vežu i nižu jedni iza drugih.

Početak dana

Početak dana treba da bude lep, ali da bi to bilo moguće, treba da smo naspavani, što je neka druga tema i o čemu smo već pisali.

Dakle, pazite kako počinjete dan, šta prvo uradite, prvo konzumirate i prvo pogledate i pročitate. Moja spoznaja je da sami određujemo sve šta nam se dešava u životu shodno tome o čemu razmišljamo i kako neku informaciju doživljavamo i proživljavamo, a ne obrnuto.

Naime, ljudi u većini slučajeva misle da okolnosti utiču na njih, da drugi ljudi i događaji određuju naše živote, da smo mi žrtve horoskopa, gena, sudske.

Sreća da to nije tako, da mi svojim mislima, osećajima, unutrašnjim i svakim drugim govorom u stvari kreiramokolnosti, događaje i sve ono šta nam se dešava.

Događaji se nižu

Kako možemo uticati da nam dan bude dobar, da nam se nižu dobri događaji, a ne loši?

Naime, opšte je poznato da kad krene da se dešava nešto dobro tokom dana da to dobro ide jedno na drugo, da se veže.

Isto tako, a nažalost mnogo češće, vežu se i loši događaji jedan za drugim, kao na traci, samo kada "ustanemo na levu nogu".

(Dezin)informacije

Trebalo bi da se fokusiramo na rešenje, a da probleme ignorišemo, jer jedino tako će isti nestati. Pre svega, kada ustanemo, a mnogi i pre samog ustajanja, pogledaju vesti.

Kakva greška! Šta je cilj vesti? Kažu da je cilj da nas informišu, ali ja bih rekao da je upravo suprotno, da je cilj velike većine da nas dezinformišu.

Ipak, pre toga cilj je da imaju našu pažnju.

■ Nismo mi žrtve horoskopa, gena, sudske, već gospodari svog života

Pažnjom se hrane, kao i sve drugo uostalom, od počnje žive.

Dakle, kada otvorimo ujutro vesti na internetu ili na TV-u one su negativne i strašne.

Da bi dobili što veću pažnju čitalaca, slušalača, gledalaca, vesti su prikazane strašnjima nego što jesu (ovo se naravno ne odnosi na naše "Vesti", jer ste primetili da su nam sada sve strane u boji, da je kvalitet mnogo bolji i da nam ne manjka optimizma).

S druge strane, kad uključite TV kad ono strava - rat. To je tako prikazano kao da je smak sveta blizu, da je to kraj svega, da je to strašni rat kakvog nije nikad bilo.

Ipak, nije tako. Pre svega imajte u vidu da je od završetka Drugog svetskog rata, prema dostupnim podacima, bilo 69 ratova pre ovog najnovijeg oko koga se svi strašno uzbuduju.

Ne kažem da nije ozbiljno, naravno da jeste, ali da je to nešto drugaćije u odnosu na ostalih 69 ratova - nije.

Ništa nije drugaćije

Stiče se utisak da ovog puta jeste drugaćije. Ipak, da izostavimo političke konotacije "vođenja politike drugim sredstvima", kako su mene učili definiciju rata, možemo doći do zaključka da je dobrim delom do nas.

Našu generaciju su nekada mnogo više interesovali sport, muzika, izlasci, razgovori sa prijateljima, prijateljicama i rođacima nego što se događa u svetu.

Sada sport možda samo ponekad gledamo, muziku slušamo slabo, na koncerte niko ni ne ide, jer ih gotovo ni nema.

Da izlazimo ne smemo, niti imamo baš kuda, prijatelji su se otuđili, počeli da se porede koliko imaju kuća, stanova, automobila, dolara...

Sa rođacima realno malo ko i da komunicira, jer svi dolaze do zaključka da su mnogi rođaci u stvari nezahvalni, a u nekim slučajevima, najbolji za izbegavanje i onda imamo utisak da i nemamo izbor nego da pratimo šta se dešava.

Nastaviću o ovome naredne subote, a ovde bih da podelim što sam nedavno čuo: "Neke svetske sile baš imaju sreće, gde god se bore za demokratiju nađu naftu ili zlato."

milan

PIŠE: Milan VLAŠIĆ

